

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Mgr. M. S.**, zastoupený Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2009, č. j. 30 Ca 207/2007 - 23, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11. 5. 2007, č. j. JMK 61619/2007, zamítl žalovaný odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 15. 3. 2007, č. j. MR-S 660/07-OZU 11, jímž byla žalobci podle § 19 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, uložena pořádková pokuta ve výši 5000 Kč.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 7. 2009, č. j. 30 Ca 207/2007 - 23, zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností ze dne 18. 9. 2009, již opřel o důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s. V žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že s ohledem na charakter správního řízení je zřejmé, že bezodkladný výkon rozhodnutí správního orgánu by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu. Stěžovatel dále uvedl, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele přizná, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje

pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu a zároveň přiznání odkladného účinku se nesmí dotknout nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nesmí být v rozporu s veřejným zájmem.

Je nutno zdůraznit, že právní následky nastaly pro stěžovatele již okamžikem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného, neboť podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu obecně nemá odkladný účinek (§ 73 odst. 1 s. ř. s.). Přitom stěžovatel sám v řízení před krajským soudem o přiznání odkladného účinku žaloby ani nepožádal.

V kasační stížnosti se stěžovatel domáhal přiznání odkladného účinku ve vztahu k rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání stěžovatele proti rozhodnutí správního orgánu o uložení pořádkové pokuty. V této souvislosti lze odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž lze za výjimečných okolností vztáhnout odkladný účinek kasační stížnosti nejen na kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu, ale i na žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS), v daném případě však Nejvyšší správní soud pro takový krok neshledal jakýkoliv důvod.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se zejména očekává v první řadě tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nenahraditelná újma, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost. Vylíčení podstatných skutečností o tvrzené nenahraditelné újmě musí svědčit o tom, že negativní následek výkonu či jiných právních následků rozhodnutí by pro něj byl zcela zásadním a nezhojitelným zásahem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, www.nssoud.cz). Bylo tedy na stěžovateli, aby věrohodně doložil, jaké újmy se v souvislosti s výkonem rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty ve výši 5000 Kč obává a proč ji považuje za nenahraditelnou. Tyto skutečnosti však stěžovatel blíže nekonkretizoval a svůj návrh odůvodnil pouze shora uvedenými tvrzeními, aniž by skutečně doložil možnost vzniku nenahraditelné újmy. Ani stěžovatelův argument, že ze samotného charakteru správního řízení je zřejmé, že výkon rozhodnutí správního orgánu by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu, v této souvislosti nemůže obstát, neboť z charakteru daného správního řízení rozhodně není zřejmé, proč by zaplacení částky 5000 Kč, která by samozřejmě v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí musela být stěžovateli vrácena, mělo být považováno za nenahraditelnou újmu.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu neuvedl stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu